

MLS

MINISTERSKÉ LISTY

Stínové **MI**nisterstvo **K**ultury

KREATIVNÍ **U**TUŽOVÁNÍ **K**OLEKTIVU **ZASEDAČKA**

RAUT

KULTURNĚ **U**MĚLECKÉ **K**LÁBOSENÍ

VEZMEME

KULT **U**TU SMI**K**EM!!!

CHUŤOVKY

CAFFE E BREAK

K_{ULT} **U**_{RA} **K**_{VETE}

NECKYÁDA

KANCELÁŘ

K_{ULTURNÍ}

U_{LTAMODERNÍ}

K_{ONCEPCE}

K_{ULTURNĚ}

U_{MĚLECKÁ}

K_{LAKA}

PONDĚLÍ
8.8.2022

3.

VČERA NEDĚLE BYLA

To to letí! Víkend s chuťovkami jsme vzali opravdu smykem. Co jsme včera večer zažili? Rovnou po vpuštění na večerní klábosení a po okravatování jsme se vrhli na kultivaci, kterou si pro nás připravila Anička, Áďa, Agi, a jejich principál Maty – ano, ten-

tokrát jsme se vzdělávali v oblasti nového cirkusu. Na ročkování tradičně proběhla diskuse o dalším bodu programového prohlášení. Zprvu to vypadalo na rychlé odsouhlasení a schválení tohoto bodu zvednutím kravaty (naše hlasovací zařízení), ale po panelové

diskusi bylo jasné, že bude třeba určité detaily ještě prokonzultovat. To všem nebylo jediné hlasování večera. Rockeři si připravili prezentaci s volební kampaní želivských politických stran jako např: Horsehead, Po sečtení hlasů bylo

jasné, že vítězem voleb je strana Vikingů. Kolegové ovšem vysvětlili, že tím to nekončí, že teď teprve začne vyjednávání o koalici. Roc(c)keři to podali samozřejmě velmi vtipně! No kdo u toho nebyl osobně, má smůlu!

ROZHOVOR PŘED ŠLUSPRACEM

Ještě po ročkování jsem se vydala na průzkum po kanclech, abych vyzjistila, jak úředníci hodnotí večerní klábosení. Zavítala jsem nejprve do prvního patra, kde jsme si s kolegy Kiliánem, Kryštofem, Armelem a Vaškem poMLaSkávali nad programem, který SMIK nabízí!

Kolegové, co jste říkali na dnešní kultivaci zaměřenou na nový cirkus?

Armel: Bylo to dobrý.
Kryštof: Jo, hodně dobrý. Bylo to hezký.

Vašek: Bylo to super, protože to bylo hezky zpracovaný a jak jsme žonglovali, tak to byla docela sranda.

Kryštof: To mě hodně bavilo.

Kilián: Bylo to skvělý! Třeba ty triky, jak tam

předváděli!

Vašek: Třeba Maty...

Kilián: Mně to přišlo moc fajn. Všechny ty workshopy byly taky fajn.

Kryštof: Já jsem hlavně rád, že jsem se naučil aspoň trochu žonglovat. Aspoň s těma dvěma míčky.

Kilián: Já taky.

Co se vám na SMIKu líbí nejvíce?

Armel: Rockeři!

Kilián: Jo, rockeři jsou super!

Kryštof: Mně se hodně líbí to ročkování.

Kilián: Jo, to jo.

Vašek: Mně se líbí ty příspěvky, jak tam jsou...

A můžeme se těšit, že připravíte taky příspěvek na ročkování?

Vašek: Já něco chystám...jsem měl něco v plánu...

Kryštof: Já bych rád

něčím přispěl.

Kilián: Já taky!

Armel: Já taky!

Následně mé kroky vedly o patro výš za kolegyněmi Ali a Luckou, které se právě chystaly přerovnávat oběžníčky. Pár odpovědí ze sebe ale přeci jen vyMLaSkly.

Jaký byla podle vás cirkusová kultivace?

Lucka: Myslím si, že je naprosto skvělé a úžasné vidět, v jaké talentované společnosti se nacházíme. Každý den se divím, co všechno dokážou vyplodit a těším se na další vystoupení. Myslím si, že co jsme viděli je opravdu obdivuhodné a to to byla jenom rozcvička. To nevím, co ještě dokážou v šapitó. Fakt to bylo neskutečný a určitě to doporučím všem svým kamarád-

dům a rodině.

Ali: Já souhlasím se vším.

Jak jste trávil placno?

Lucka: Začety jsme se ve vodorovné poloze. Ale podívaly jsme se z okna, abychom viděly, co se tam děje a viděly jsme záhadného muže v klobouku a černé bundě, což jsme později zjistily, že nebylo součástí placna, ale bylo docela napínavé ho pozorovat, jak se pohybuje...

Bude od vás k vidění na ročkování nějaký příspěvek?

Lucka: Víte co, my si to asi musíme ještě promyslet, ale pokud nás něco napadne, tak velmi rády přispějeme.

Šlusprac od ovečky, která už má dávno spát

CHUŤOVKY Z CHUŤOVEK (BĚTKA NA CHUŤOVCE S IVOU)

Vítr. Vítr. Vítr. Vítr. Vítr. Kde všude byl? Vítr. Vítr. Je vidět a přesto je neviditelný. Je slyšet a přesto sám zvuky nevysílá. Je cítit. Vítr. Vítr. Vítr. Vítr. Modrá. Obloha. Šedá. Churavá. Deš-
tivá. Ledová. Oblaka jsou jeho tvorba. Oblaka. John Constable a jeho krajiny. Jeho oblaka. Wili-
am Turner a jeho lodě. Jeho rozbouraná moře. Co všechno může vítr vyvolat. Není mi zima.
Miluji vítr. Rozpohybovává krajinu. Povídá si s námi. Odpovídá. Vítr. Vítr. Vítr. Neříká nic.
Auditivní. Vydržím beze slov? Všechno mi běží v hlavě. Vítr, vítr, vítr. Ne. Je to na mě moc
těžké, ale zkoušet to můžu. Třeba jen jedno slovo. Vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr,
vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr,
vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr, vítr,
Díky větru se šíří zvuk. Asi je mi ta hudba souzená. Hudba. A psaní. To mám ráda. Chvilé jen
pro psaní. Zklidnění. Zase ta struna. Naslouchám sobě. Vyjadřuju se. Vypisuju se. Bolí mě hla-
va. Vítr. Vítr. Vítr. Vítr. PADÁNÍ. Nekonečný pád. Žádný dopad. Často jsem se bála padání do
vody. Ale není to padání, čeho se bojím. Je to dopad. Padání. Vítr kolem sviští. A já padám.
Nekonečně dlouho. Modrou oblohou. Kolik lidí na zemi teď píše něco podobného? Určitě ne
stejného. Co na tom záleží? Padání. Padání. Padání. Svištění dolů. Pád. Žádný dopad. Jen pád.
Modrou oblohou. Adrenalin. Potom možná? Klid. Klid, že neprijde dopad. Šumění listí. Když
si člověk lehne do trávy a pozoruje korunu stromu. Listy. Šumění. Horizont obilí. Lehký vá-
nek. Oblaka v dáli. Moře. Samota. Lodě. Prudký vítr. Mlha. Déšť. Šedavo. Sychravo. Zmrzlá
oblaka ve výšce. Pád. Pád. Vítr. Vítr. Vítr nás neopustí. Můžeme s ním komunikovat. Uspává.
Zpívá. Cítím ho mezi prsty. Klid. Soustředění. Zpěv. Šum. Vítr. Chvění. Struna. Stéblo. Šeď.
Vítr. Vítr. Vítr. Přináší příjemný chlad. Navozuje klid. Je mi s ním dobře. Vnímám ho. Natahu-
ju ruku. Proudí mezi prsty.

Viiiiiiiiiiiiiitrr.

PROČ PEJSEK A KOČIČKA

V tomto a také v následujících číslech ML Su budete mít šanci přečíst další nové SMIKové kapitoly z příběhů O pejskovi a kočičce, které vznikly v rámci chuťovek se Zuzkou. Letem světem, až by se dalo říct smykem, prošli účastníci chuťovky důležité dějinné události českých zemí v rozmezí let 1887 až 1947. Její chuťovka byla zaměřena příběh chlapce Pepy, který se narodil právě roku 1887 v Hronově. Poté, když byly Pepovi asi dva roky, se jeho rodina odstěhovala do Úpice, kde bydlela v nově postavené vile. Žil s maminkou Boženou a otcem Antonínem, který byl lékařem. Měl o rok starší sestru Helenu a mladšího bratra Karla. Dědeček s babičkou bydleli ve mlýně v Hronově a všichni sou-

rozenci své prarodiče rádi navštěvovali a pomáhali jim. Úředníci s minirady vytvořili ze svých těl a s využitím dobových předmětů (cibulák, žehlička, plechový hrnec...) několik dobových fotografií z dětství a mládí Pepy, což napomohlo Pepu blíže poznat. Pak došlo ke smykovému přeletu dějinami až do léta 1939, kdy Pepa se svou ženou trávil dny na letním bytě ve vile Svárovských v Želivě. Psalo se 1.9.1939 a Pepa se s místními vydal na hon, který byl pořádán kousek od vedlejší vesnice Brtná. Byl to předposlední zážitek Pepy v Želivě. Tím posledním byl jeho návrat z honu, kdy už na něj kousek od vily Svárovských čekalo gestapo, aby ho odvezlo do Prahy a dále do pracovních a koncentračních táborů Da-

chau, do Buchenwaldu a Sachsenhausenu. Nakonec byl spatřen v Bergen Belsenu v květnu 1945, jen pár dní před jeho osvobozením. Jeho manželka ho hledala a snažila se zjistit, jestli žije. Roku 1947 byl prohlášen za mrtvého. Na Vyšehradském hřbitově má hrob, ale jeho tělo se už nenašlo... Někteří již odhalili, že se nejedná jen tak o nějakého Pepu, ale o Josefa Čapka zvaného „Peča“. Dnes již vila Svárovských neexistuje, ale na jejím místě stojí obecní úřad, ve kterém se nachází knihovna, která nese jméno Josefa Čapka. Jelikož nejznámější literární dílo Josefa Čapka bylo Povídání o pejskovi a kočičce, napsali účastníci chuťovky na jeho počest a spojením se Želivem své další povídání či komiks.

MLSejme s chutí!

PLACNO je tu pro vás!

JAK PEJSEK A KOČIČKA BYLI NA NÁVŠTĚVĚ V ŽELIVĚ (Madla Turková, čtení na dobrou noc)

To bylo zase pondělí, slunce pěkně hrálo a pejsek s kočičkou seděli u okna a dívali se ven. "To je ale krásně," povídá kočička. "Ba, ba. Tuze krásně a my tu sedíme doma. Na zahradě se ani lísteček nepohne," povídá pejsek. "A výš ty co, pejsku? Měli bychom také vyrazit někam na výlet. Celé dny tu jenom sedíme. Nu, podívej se, až máš z toho sezení ocásek celý přesezený a pomačkaný." "Máš pravdu, kočičko, ale kam my můžeme vyrazit. Vždyť jsme pejsek a kočička, nemáme žádný průkaz ani jízdenku ani cestovní zavazadlo."

Pejsek i kočička posmutněli, slunce zašlo a přestalo hřát. Už se jim nechtělo dívat se z okna, tak si společně lehli do postele a kočička uvařila heřmánkový čaj. A tak tam tak leželi a byli smutní, až z toho usnuli.

Přišel další den, sluníčko zase tak pěkně hrálo a pejsek s kočičkou už zapomněli na svoje trápení. I domluvili se, že si půjdou hrát na zahradu. Hráli si na honěnou, skákali přes švihadlo a házeli si s míčem. A tak si hráli, hráli, že si ani nevšimli, že uplynula půlka poledne. Zvony odbily dvanáct hodin. "Už je poledne," spráskla ruce kočička. "Baže, je poledne a my si prohráli celé dopoledne a já mám tuze velký hlad," postěžoval si pejsek. I nechali všeho hraní. Míč i švihadlo hezky uklidili na jejich místo a šli domů.

Když otevřeli dveře od svého domečku, uviděli za nimi ležet nějaký papírek. Bylo to psaní zabalené do obálky a na té obálce bylo cosi napsáno. Čtení se ujala kočička, protože přece jenom uměla číst lépe než pejsek. "Tak já tedy čtu," povídá. "Pej-sko-vi, pejskovi," slabikovala kočička. Musíte ji děti omluvit, kočička byla kočička a jak je známo, kočičky do školY nechodí. Na obálce stálo:

Pejskovi a kočičce, od pana Čapka.

Když to kočička přečetla, chytli se za ruce a samou radostí začali skákat. A ještě víc začali skákat, když v obálce našli dvě jízdenky a papírek, na kterém bylo napsáno:

Posílám vám dvě jízdenky do Želiva, abyste mě mohli přijet navštívit.

Váš J. Čapek

Když doskákali, povídá pejsek, "tak, kočičko, pojedeme do Želiva!"

"No, no. Ještě si musíme zabalit. To se tak dělá, když se jede vlakem." Tak si tedy sbalili a ještě do schránky hodili dopis, v němž se psalo:

Děkujem

Na nádraží měli kočička s pejskem oči navrch hlavy. Tolik lidí, tolik vlaků a cedulí s šipkami. Lidé okolo měli taky oči navrch hlavy, neboť pejsek a kočička s batůžky na zádech to se jen tak nevidí. Nastoupili do vlaku, na jehož dveřích byl nápis SMĚR HUMPOLEC. Sedli si k okýnku, aby dobře viděli na cestu. Hráli Černého Petra, slovní fotbal a jiné podobné hry, co se hrají ve vlaku. V Humpolci přestoupili na autobus číslo 35 a za chvíli byli v Želivě. Na autobusové zastávce už čekal pan Čapek. Vzal je oba do velké náruče a zmáčknul. Odvedl je do svého domu. Pili čaj, jedli sušenky a vyprávěli si o všem možném. Pak si spolu lehli do jedné postele s vyřezávanou pelestí, přikryli se těžkou pérovou peřinou a šli spát.

"Dobrou noc a sladké, pejsku a kočičko."

"Dobrou noc, pane Čapku."

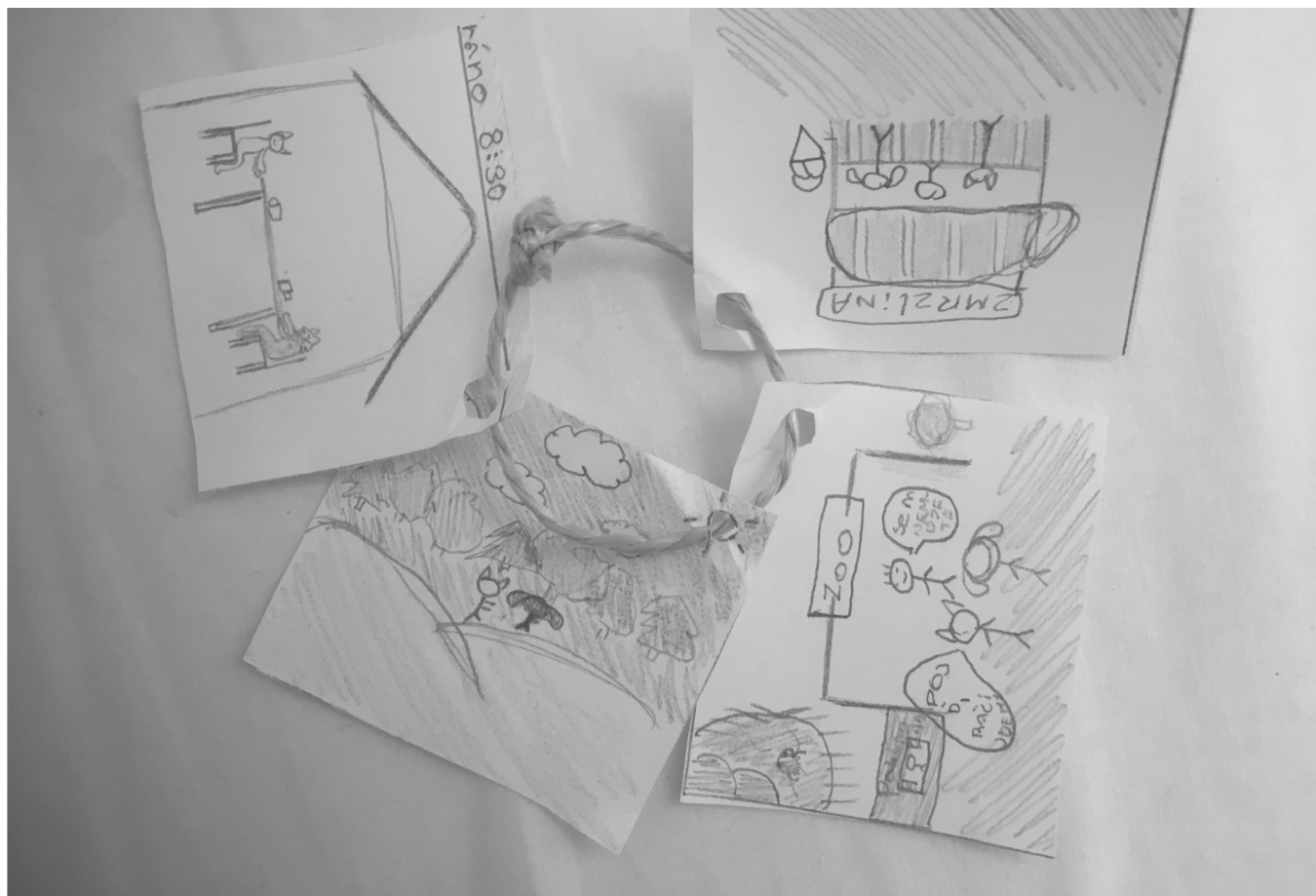
NAROZENINOVÁ TRAGÉDIE (Nela Ferklová a Jessica Šalomová)

Jednoho krásného večera, jak už to tak v našem domečku bývá, vládla dobrá atmosféra. V ten okamžik, kdy měsíc začal zářit těmi nejbarevnějšími barvami, si kočička vzpomněla na své narozeniny. Z hlubokého přemýšlení jí vyrušila kometa, která hořela víc než vroucí láska. Řekla si, že půjde spát a moc se těšila na dárek od pejska k jejím zítřejším narozeninám. Hned ráno, kdy slunce

rozrazilo temnou oblohu, slunce začalo pálit natolik, že pejskovi a kočičce svítilo do oken. Pejsek se probudil z hlubokého spánku a vzpomněl si na její narozeniny. Však mu nedošla jedna věc, nemá pro vhodný dar. Usilovně přemýšlel nad tím, čím ji potěší. Vzpomněl si, že má kočička ráda zvířátka. Proto se rozhodl, že se vydá do lesa, nedaleko od jejich domečku. Šel tak dlouho, až ho bolely tlapky bolely. Když tu najednou narazil na mýtinu,

která se rozléhala na okraji lesa. Bylo tam spousta zvířátek, ale jemu se však zalíbil malý černý had s šedými doplňky. Moc dlouho se nerozmýšlel a rychle po něm chňapl. S potěšením si ho vzal domů, zabalil ho a uvázal ho velkou červenou mašlí. Zanedlouho přišel k ložnici kočičky, která ještě sladce spala. Zaťukal na dveře a podal jí malý balíček. Kočička ho otevřela a

KOMIKS OD NORY, JULČI A FANY

ROZHOVOR

Dnešní výtisk se vám do rukou dostává až před obědovým raou-tem, tudíž jsme se stihli zeptat pár úřed-níků na názor ohled-ně Startpracu, který dnes zahajoval Tonda, Heřman a Šimon.

Jak hodnotíš start-prac?

Nina:..noo...ehhh...

Myslím budíček.

Nina: Jo tak. Dnešní 10 z 10 samozřejmě a včerejší 11 z 10. Dě-kujeme.

Apa: Dnešní startprac byl zajímavý. Výběr hudby mě velice za-skočil, ale pobavilo mě to. Bylo to rozhod-ně efektivní a rozhod-ně ne tak nepříjemný, takže startprac hod-notím kladně.

Anička V.: Startprac byl dnes velice záživ-ný. Bylo to tak akor-át... tak příjemně nala-děný.

Seba: Dnešní start-prac hodnotím velice pozitivně, Dostal jsem se na workshop, kam jsem chtěl, což mi vyhovuje.

Víte kolego, že start-prac není chlebiček ani jednohubka?

Seba: Jo...tak ten start-prac hodnotím dobře, protože jsem budil ty,

co měli mít budíček.

A nyní už k dopoled-nímu programu!

Co sis vybral za do-polední chlebiček?

Kilián: Ten dřevoryt.

A proč?

Kilián: Protože mi to přišlo dobrý a protože ty KUKly a KUKlíci nemají moc výběru.

Jak se těšíš na svůj chlebiček?

Mína A.: Velmi. Jsem tedy lehce nervózní kůli počtu, ale velmi se těším. A doufám, že to proběhne všech-no dobře bez zranění.

Julčo, proč sis vybra-la dřevorytský chle-bíček?

Julča: Protože mám ráda práci se dřevem.

Madlo, jak se těšíš na svoji jednohubku? A jak hodnotíš svůj tým?

Můj tým hodnotím jako velmi dobrý. Tě-ším se a zároveň jsem zvědavá, jak to celé dopadne a co se nám podaří vytvořit.

Jaký chlebiček nebo jednohubku sis vybra-la?

Linda: Ted' jsem si vybrala Tanec v pro-storu.

A proč?

Linda: Protože mě vždycky bavilo tančit a tenhle styl tance jsem vždycky chtěla zkusit a tady mám příležitost.

Co vás teď dopoledne čeká? Jaká jednohub-ka?

Fany, Ella: Budeme zpívat.

A proč jste si zrovna tuto jednohubku vy-brali?

Ella: Protože mě to hrozně baví.

Fany: Mě taky, já jsem první šla na to rytí dře-va, ale tam bylo moc lidí, tak jsme přestoupi-la.

MINISTERSKÝ SLOVNÍČEK ANEŽ AŽ SI ROZUMÍME

Rozplac – rozhodovací plácek před altánem

CHUŤOVKY Z CHUŤOVEK

Při včerejších chuťovkách u Jany nám v rámci vymyšlení bajek vzniklo pár originálních ponaučení. Vznikly však opačným ponaučením – bajka k nim byla vymyšlena až poté.

„Neurážej starý pařez, když nevíš, jakým stromem byl.“

„Nekoukej moc dlouho do studny, nebo do ní spadneš.“

„Nehlad' mýdlo jenom když se meješ.“

„Neboj se pomoci ostatním, i když nikdo jiný nepomáhá.“

„Neplýtvej časem, dokud je ho dostatek.“

„Nesváděj vinu na ostatní, pravda tě vždycky dostihne.“

ZASLECHNUTÉ CHUŤOVKY

Vašík: Mně T-mobile pořád píše: jak se vám líbí pobyt na hotelu kocanda? Kámo, co to je!?

Mína: Tak ty takhle bonzuješ? - Vašík: Já jsem bloňďatej, já můžu.

Vašík: Mě prostě baví střílet.

Vašík: Mám prostě vojenskej maskovanej mozek.

Maty: Co si máme vzít na sebe? My tam na louce děláme různé akrobacii. Tak abychom si nenatrhli saka!

Iva: Na jak je to dlouho? Maty: Taková naše klasika.

Armel: Já tomu vůbec nerozumím. Anežka: Já taky ne, kolego.

Mari sedí u otevřeného okna, zatímco venku prší: Vašík: Ty tady tak chilluješ? Mari: Jojo – Vašík: A víš heslo od wifi? – Mari: Noo, asi koncanda free... myslím. – Vašík: A proč tady tak sedíš? – Mari: No, je tu příjemnej chládek. – Vašík: Tak jdi do lednice, ne?

„Žádná myšlenka, žádná omáčka“ - Max při ročkování

„Bacha! Spadla ti republika.“ - při upadnutí obrázku lajky české republiky

„Takže to jsou trpajzlíci!“ - Eva po scéně z Šípkové Růženky

„To vykopávají hrob.“ - Eva při komentování živého obrazu s vyobrazujícím nesoucího pytle mouky ve mlýně u babičky a dědy

„Vypadá to, že Pepa byl vegetarián.“ - Eva na chuťovce se Zuzkou vidíc sedmikrásky a jetel v hrnci při živém obrazu

Nebo si to trénuje se sestrou.“ - Eva při komentování živého obrazu se žádostí o ruku

Možná šel pro mlíko a už se nikdy nevrátil.

„Bud' žampion a pusť mě!“ - Anička, která se chtěla posadit

„Lednice ví, kde je pán.“ - Honza na chuťovce s Janou při popisu opuštěného bytu

„Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená kolegátka...“ - Michal

SMIKEM? S NIKLEM! PO TŘETÍ!

ROZHOVOR, KTERÝ VZNIKL MINULÝ ROK NA SOUSTŘEDĚNÍ (3.ČÁST)

... ještě stále nám má Petr co říct ... doplnili jste správně větu, kterou Petr končil v minulém čísle??? ...

Jak se říká, náhoda přejí připraveným.

Všimla jsem si, že jsi dělal takový workshop v ateliéru, kde Tě mohli lidé vidět, jak tvoříš na velkém plátně s malými robotickými broučky.

To byla moje jediná zkušenost s workshopem. Nebyly to však workshopy, spíš předvádění principu hry. To s těmi broučky jsem teď v posledních pěti letech dělal často, protože mě fascinují obrazce ze stop, které za sebou zanechávají. Tahle hra vznikla zase náhodou. Objevil jsem v hračkářství robotické šváby, kteří mají vibrační pohon, a tím pádem neběží přímým směrem, ale reagují na nerovnosti a mají velmi živý pohyb. Napřed jsem je použil jako zvukovou energii na činel, klavír, či na piáno. A pak jsem zjistil, že mohou zanechávat i stopu. Tak jsem začal vymýšlet, jak by si mohly nosit barvu nebo pigment. Pak už jsem jen čučel. Tyhle robotické mašinky na baterku zanechá-

vají po sobě neskutečně abstrahované kreace. Nemůžu se jich nabážit. To se nedá vymyslet. To se nedá nakreslit rukou, protože ruka má svoji motoriku a hlavně jí ovládá mysl a vůle. Kdežto tohle je absolutně vypuštěná vůle. Je velmi vzrušující, že i taková rezignace na autorství může ve výsledku přinést strašně zajímavé vjemy. Protože i když je ten obraz nahodilý, tak samozřejmě si náš mozeček hledá, co mu to připomíná. O to víc je to pro mě věrohodnější, co to připomíná, když to nebylo tvořeno s tou vůlí, aby to bylo to, co to má být. Ale tím neodmítám své běžné malování. Teďka maluji třeba samé psy, jejichž prostřednictvím vybírají drobné mladíci na Karlově mostě. Předstrkují před své zakryté obličejové tváře těch psů. Je to zvláštní. Nikdy bych neřekl, že je někdy budu malovat, ale jednou jsem potkal zajímavou kompozici, která se mi strašně líbila. Tak jsem si je namaloval. A teď mám hotových asi deset dalších kompozic. Někdy se zaujetí tak rozjede, že nevím, kdy přestat. Tak třeba tohle je práce z mé vůle. Z mého nutkání. Něco mě vždy

musí dráždit, nějaká otázka.

Možností, jak tvořit, je spousta. U těch brouků je zajímavé to, že se samovolně spojují činnosti výtvarná, divadelní i zvukově hudební. Je to propojené, je to performance, kde jsou přítomni diváci a já, jako jakýsi pastevec, tam pobíhám a krmím tuší brouky. Z toho bílého prázdna vznikne stopový obraz, který je pro mě vždycky strašně zajímavý.

Někdy k tomu hraje živá improvizovaná hudba, a někdy stačí jen ten cvrkot, vybuzený těmi strojky. Obrazec stop si pak smotám, nakašírují na plátno a můžu to vystavit na výstavě. Tím pádem to nebyla akce jen pro tu konkrétní chvíli, zůstává mi autentický záznam. A divadlo mám rád pro jeho pomíjivost, děje se vždy jen teď a tady, nedá se to tlumočit videem, protože tam pak chybí ten přítomný čas.

U broučích performancí, následně vystavených v galerii mi nevadí, že diváci nevidí, jak obrazce vznikly. Jsou to takové energické mapy. Nebo k nim mohu dát informativní video, aby bylo vidět, jak obraz vzniká.

„FASCINUJÍ MĚ
OBRAZCE ZE
STOP, KTERÉ ZA
SEOU BROUČI
ZANECHÁVAJÍ.“

A vznikl k tomu někdy i nějaký text? Nebo na základě toho?

Jo, jo. Já jsem si něco kratšího napsal. Na internetové galerii Artforgood mám z těchto prací sestavenou výstavu, u níž je zajímavý text Václava Cíla.

A Ty sám jsi k tomu psal texty?

No moc ne. Protože co k tomu psát? (smích) Jako můžu psát úplně automatické texty. Ty by se k tomu hodily. Přemýšlím o takové knížce. Při práci s textem vstupuje do hry mozek, ale tady u těch broučků jsem jen asistent a nic nezamýšlím. Ta abstraktní forma se k tomu hodí.

Protože slovo, text je hrozně konkrétní. Třeba v muzice je absolutní rozdíl mezi hudbou, která má text a je písni, a skladbou bez textu. To člověk úplně přeladí vnímání, protože se může v případě skladby zanořit úplně do abstraktní představitosti, kdežto u písni je jeho obrazotvornost vedena textem.

Stalo se Ti někdy, že text vznikl jako první a k němu následně obraz či zvuk?

Jo, jo. Obojí. Nedávno jsem psal krátké texty

na kresby Tomáše Smetany do jeho knihy Zatlouání psi....poprvé vlastně...taky to bylo zajímavé. Většinou ilustrace vzniká následovně. A nebo tak jako u mých autorských knih, jsou to opravdu sbírky paralelních činností. Vyberu kresby, které se k textu, který jsem si napsal, zrovna hodí, aniž bych o tom uvažoval dopředu. Mají nějaký společný, příbuzný kód, a tak je spojím v jednu knížku. Ale postup bývá různý.

Dělal jsem automatické skvrny, kdy jsem rozléval vodu na papíře trhavým pohybem do takových kalužinek, kdy jsem dopředu nevěděl, co vytvoří. Takové ilustrace vznikly pro knihu Nech ten mech od Michala Bystrova. Nakonec jsem zvolil takto abstraktní podobu, která se s konkrétními texty kupodivu spojila. Napřed jsem báseň kresebně opisoval a ono to nefungovalo. Bylo to takové zbytečné, těžkopádné. Takže jsem vytvořil skvrnitě ilustrace.

Když jsem pracoval na klasičtějších pohádkách, hodily se spíše figurální ilustrace. Na Akademii výtvarných umění jsem absolvoval diplomkou s ilustracemi k pohádkám Oscara Wilda: Sobecký obr, Slavík a růže... jsou to

symbolistní příběhy, plné bolestných a silných vjemů.

Takže někdy pracuji na figurální ilustraci, někdy na abstraktní. Snažím se, aby byla každá knížka jiná. Když si téma samo řekne o určité formu. Nejsem ilustrátor, nemám určitou stylizaci, kterou bych používal permanentně. To by mě ne bavilo.

V hudbě je zase vzrušující, jak do ní přispějí ostatní spoluhráči. Já připravím základ se zpěvem a pak sleduji, jak píseň narůstá a podle toho třeba změníme celý původní základ a někdy i zpěv. Zase tedy jde o otevřený přístup s překvapivým výsledkem.

„VYBERU
KRESBY, KTERÉ
SE K TEXTU,
KTERÝ JSEM SI
NAPSAL,
ZROVNA HODÍ,
ANIŽ BYCH O
TOM UVAŽOVAL
DOPŘEDU.“

**PŘEDÁVÁNÍ KUK—MINI
(STERSKÝCH) CEN PRO-
BĚHNE VE STŘEDU
10.8.2022 V RÁMCI ŽIVÉ-
HO VYSÍLÁNÍ OD 20:00
(o d k a z n a
www.kukdivadlo.cz.).**

**MINI KATEGORIE ZNÍ: vá-
zání kravaty, úklid kanclu,
odborné vyjadřování, dodr-
žování šluspracu, mimořádný
počin, přátelské vztahy
na pracovišti.**

STÍNOVÉ
MINISTERSTVO
KULTURY

VÍCE NA WEBU!
WWW.KUKDIVADLO.CZ

VEZMEME KULTUTU
SMIKEM!!!

PROGRAM NA PONDĚLÍ 8.8.2022

8: 00	Začprac	Kancelář
8: 30	Brunch	Zasedačka
9:00-11:00	Dopolední jednohubky I.	Viz nástěnka
11:00-13:00	Dopolední jednohubky II.	Viz nástěnka
9:00-13:00	Dopolední chlebíčky	Viz nástěnka
13:00	Obědový raut	Zasedačka
13:30	Placno	Kancl/zasedačka
14:30-18:30	Odpolední směna	Viz nástěnka
18:30	Večerní raut	Zasedačka
20:00	Ročkování	Zasedačka
22:00	Šlusprac	Všude

KOMIKS OD ZORKY